

ГОЛОВНИЙ СЕРВІСНИЙ ЦЕНТР МВС

вул. Лук'янівська, 62, м. Київ, 04052, тел. (044) 374 10 02, e-mail: info@hsc.gov.ua,
код ЄДРПОУ 40109173

№ 31/ На № від

Олексію Терновському

foi+request-572-a02a2fae@dostup.org.ua

Про розгляд запиту

Головний сервісний центр МВС (далі – ГСЦ МВС) за дорученням керівництва МВС у межах компетенції розглянув Ваш запит до Кабінету Міністрів України від 07 серпня 2026 року щодо надання інформації та повідомляємо наступне.

Статтею 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) визначено, що публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єкта владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відповідно до статті 2 вказаний Закон не поширюється на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом.

При цьому частина друга статті 7 Закону України «Про безоплатну правничу допомогу» визначає, що надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань є складовою безоплатної первинної правничої допомоги.

Згідно з пунктом 3.5 розділу 3 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29 вересня 2016 року № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» Закон України «Про доступ до публічної інформації» не поширюється на відносини у сфері звернень громадян щодо надання юридичної консультації, проведення аналізу правових норм стосовно конкретних обставин, повідомлених запитувачем інформації, тощо, оскільки такі відносини

ГСЦ МВС № 31/7473І-19457-2026 від 18.08.2026 (322611)

Підписав: Малиш Олександр Олегович

Сертифікат: 368DC35ECECB2DC1040000003E1F020019910500

Дійсний: з 24.01.2025 14:06:43 по 24.01.2027 14:06:43

регулюються спеціальним законом – Законом України «Про безоплатну правничу допомогу».

Ураховуючи це, відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 19 та пункту 4 частини першої статті 22 Закону ГСЦ МВС повідомляє про відмову у задоволенні запиту на отримання публічної інформації.

Відповідно до частини першої статті 23 Закону рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації можуть бути оскаржені до керівника розпорядника, вищого органу або суду.

Відповідальна особа за розгляд запиту – Захарченко Володимир Анатолійович, головний спеціаліст відділу організації роботи територіальних сервісних центрів МВС, контролю за їх діяльністю та взаємодії із суб'єктами господарювання управління організації реєстраційної діяльності та допуску водіїв до керування транспортними засобами ГСЦ МВС.

Ураховуючи викладене, порушене Вами питання розглянуто в порядку передбаченому Законом України «Про безоплатну правничу допомогу».

Повідомляємо Вам, що відповідно до пункту 1.10 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року № 1306 (далі – ПДР), транспортний засіб – пристрій, призначений для перевезення людей і (або) вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів.

Закон України «Про деякі питання використання транспортних засобів, оснащених електричними двигунами, та внесення змін до деяких законів України щодо подолання паливної залежності і розвитку електрозарядної інфраструктури та електричних транспортних засобів» (далі – Закон) дає визначення понять «легкий персональний електричний транспортний засіб» та «низькошвидкісний легкий електричний транспортний засіб».

Так, легкий персональний електричний транспортний засіб – колісний транспортний засіб, який оснащений та приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами (одним чи декількома) із потужністю у діапазоні до 1000 Вт, системою акумулювання електричної енергії (акумуляторною батареєю), яка здатна заряджатися шляхом підключення до зовнішнього джерела електричної енергії, з одним, двома, трьома або чотирма колесами, який має максимальну конструктивну швидкість у діапазоні до 25 кілометрів на годину.

Низькошвидкісним легким електричним транспортним засобом вважається колісний транспортний засіб, який оснащений та приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами (одним чи декількома), системою акумулювання електричної енергії (акумуляторною батареєю), яка здатна заряджатися шляхом підключення до зовнішнього джерела електричної енергії, із двома, трьома або чотирма колесами, який має максимальну конструктивну швидкість, що є меншою або дорівнює 50 кілометрів на годину та більшою за 10 кілометрів на годину, та споряджену масу не більше, ніж 600 кілограмів.

Пункт 1.3 ПДР визначає, що учасники дорожнього руху зобов'язані знати й неухильно виконувати вимоги цих Правил, а також бути взаємно ввічливими.

Учасниками дорожнього руху, відповідно до пункту 1.10 ПДР, є особи, які беруть безпосередню участь у процесі руху на дорозі як пішоходи, водії, пасажери, погоничі тварин, велосипедисти, а також особи, які рухаються в кріслі колісному. При цьому водієм у розумінні пункту 1.10 ПДР вважається особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія (посвідчення тракториста-машиніста, тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом, тимчасовий талон на право керування транспортним засобом) відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керування транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі.

При цьому частиною третьою статті 34 Закону України «Про дорожній рух» визначено, що державній реєстрації та обліку підлягають призначені для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування транспортні засоби усіх типів: автомобілі, автобуси, мотоцикли всіх типів, марок і моделей, самохідні машини, причепа та напівпричепа до них, мотоколяски, інші прирівняні до них транспортні засоби та мопеди, що використовуються на автомобільних дорогах державного значення.

Пунктом 3 Положення про порядок видачі посвідчень водія та допуску громадян до керування транспортними засобами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08 травня 1993 року № 340 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 20 травня 2009 року № 511), серед іншого встановлено, що транспортні засоби, керування якими дозволяється за наявності посвідчення водія, залежно від їх типів і призначення поділяються на категорії, зокрема: А1 – мопеди, моторолери та інші двоколісні (триколісні) транспортні засоби, які мають двигун з робочим об'ємом до 50 куб. сантиметрів або електродвигун потужністю до 4 кВт; А – мотоцикли, у тому числі з боковим причепом, та інші двоколісні транспортні засоби, які мають двигун з робочим об'ємом 50 куб. сантиметрів і більше або електродвигун потужністю 4 кВт і більше.

Таким чином, користувачі легких персональних електричних транспортних засобів та низькошвидкісних легких електричних транспортних засобів визначені Законом як учасники дорожнього руху, що повинні дотримуватись ПДР, мати посвідчення водія відповідної категорії, і водночас такі транспортні засоби не підлягають державній реєстрації та обліку.

При цьому слід зазначити, що згідно зі статтею 15 Закону України «Про дорожній рух» кожний громадянин, який досяг визначеного цим Законом віку, не має медичних протипоказань та пройшов повний курс навчання за відповідними програмами, може в установленому порядку отримати право на керування транспортними засобами відповідної категорії.

Право на керування мототранспортними засобами і мотоколясками (категорії А1, А) може бути надано особам, які досягли 16-річного віку.

При цьому, відповідно до статті 52³ Закону України «Про дорожній рух» до повноважень Національної поліції належить забезпечення безпеки дорожнього руху та здійснення контролю за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі.

При цьому повідомляємо, що листи ГСЦ МВС не є нормативно-правовими актами і не можуть встановлювати нові правові норми, а мають лише інформаційний (рекомендаційний, роз'яснювальний) характер.

Ця відповідь надана у формі роз'яснення положень чинного законодавства у сфері дорожнього руху та має інформаційний характер. Надання такого роз'яснення здійснено відповідно до статті 7 Закону України «Про безоплатну правничу допомогу» як форма первинної правової допомоги.

Водночас повідомляємо, що скарга на дії чи рішення органу державної влади, подається у порядку підлеглості вищому органу або посадовій особі, що не позбавляє громадянина права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства, а в разі відсутності такого органу або незгоди громадянина з прийнятим за скаргою рішенням – безпосередньо до суду.

Начальник

Олександр МАЛИШ